

Ordføreren (Høgsbrø): Udvalget har taget de forskjellige Forslag med Hensyn til Lovens Affattelse, som enten bleve stillede til eller antydede under 2den Behandling, under Overveielse og tillige forhandlet derom med den høitagtede Minister, og Følgen deraf har været de Forslag, som ere anmeldte af den høitærede Formand. Udvalgets Formand, den ærede Rigsdagsmand for Frederiksberg (Hall), har desværre ved Sygdom været forhindret fra at deeltage i Udvalgets sidste Møder; men jeg har desuagtet Grund til at antage, at han er fuldkommen enig med Udvalget i de her stillede Forslag. Det første Forslag, der, som den ærede Formand udtalte, er taget tilbage, er fremkommet som Følge af en Misforstaaelse under den Forhandling, vi havde med den høitærede Minister. Det var vor Tanke, at der i Særdeleshed skulde lægges Vægt paa, at Begrebet Familiefader havde en vedvarende Betydning, selv om ikke længere den gamle Hunsstand var bleven vedligeholdt, men da der kan opstaa nogen Mistydning ved at tage Ordet „andre“ bort, havde vi besluttet at lade Forslaget falde bort, idet vi haabe, at den høitagtede Minister vil udtale sig om sin Opfattelse af Loven, som den nu foreligger, i den Retning, vi tilsigtede med Forslaget. Det andet Endringsforslag gaaer blot ud paa en saadan Affattelse, som blev antydet som ønskelig af den høitærede Minister ved anden Behandling, og som Udvalget ogsaa har kunnet tiltræde, for at forebygge denne Misforstaaelse, der ellers maaflue kunde opstaae hos mindre kyndige Læsere af Ordet: ministerielle. Det 3die Forslag gaaer ud paa en Tydeliggjørelse af de i Forslaget brugte Udtryk, idet „Kredsens Medlemmer“ her blive ombyttede med den nærmere Betegnelse, som er bleven brugt under den første Betingelse, da det jo maa fastholdes, at man meget godt kan være Medlem af Kredsen uden derfor at være enten Familiefader, Enke eller have særlig Hunsstand, og ikkun om disse sidste er der her Tale. Under Nr. 4 have vi foreslaaet, at Ordet „anden“

skulde gaae ud, fordi der ikke ret godt kunde være Tale om en „anden“ Ansættelse i Folkekirken, inden han allerede har erholdt den kongelige Stadsfæstelse som denne Valgmenigheds Præst, men her vilde det dog efter Ordføringen ogsaa kunne komme til at gaae paa det Tidspunkt, da han søger en saadan Stadsfæstelse. Forslaget under Nr. 5 er jo blevet afløst af Forslaget under Nr. 8. Dette Forslag er jo ogsaa en Følge af de Forhandlinger, der fandt Sted ved anden Behandling, hvor, som det vil være i Thingets Erindring, flere Medlemmer lagde megen Vægt paa, at der udtrykkelig i Lovforslaget blev udtalt, at alle Udgifter, der fulgte af dette Forhold, skulde afholdes af Menighederne selv. Der var endeel andre Medlemmer, der fandt, at dette Forslag var overflødig, fordi det allerede maatte ligge i selve Forslaget, eftersom der ikke var noget Middel for Regjeringen til at kunne skaffe Penge dertil, naar der ikke blev givet en udtrykkelig Bemyndigelse i Loven; men da der ogsaa i Udvalget var flere Medlemmer, der lagde Vægt paa, at det blev optaget i Loven, meente de øvrige Medlemmer at kunne deeltage i at stille et saadant Forslag. Udvalgets Fleertal var ganske vist af den Mening, at det allerede laa i selve Lovforslaget, men fandt, at det heller ikke vilde gjøre nogen Skade, om det kom til at staae der, da det, hvis Lovgivningsmagten engang skulde ville give Tilskud til saadanne Menigheder, ligesuldt kunde skee, hvadenten det stod der eller ikke. — Forslaget under Nr. 6 gaaer blot ud paa en anden Affattelsesmaade, og det er foranlediget ved de Bemærkninger, der fremkom om det Urigtige i at lade Ordet „forrette“ gaae paa de forskjellige kirkelige Handlinger, der ere nævnte. Den Udtrykksmaade, der tidligere stod, er gaaet over fra den kongelige Anordning af 2den October, og den kan maaflue nok forsvares i grammatisk Henseende, men det vil dog unægtelig være smukkere Dansk, naar der kom til at staae andre Udtryk ved de forskjellige kirkelige Handlinger, eftersom Sprogbrugen er, og det er